

Κυπριακός μονόδρομος;

31^η Μαρτίου 2013

Το γνωστό κατεστημένο, ιδίως στην Ελλάδα, θριαμβολογεί ότι η Κύπρος διεσώθη επειδή η Κυπριακή Βουλή κατάπιε το πικρό ποτήρι της συνθηκολόγησης μετά την ασφυκτική πίεση που δέχθηκε μετά το πρώτο «όχι». Προφανώς, αγνοούν την ρητή αλήθεια ότι εκείνο το πρώτο «όχι» της Κυπριακής Βουλής ήταν ένα ανεκτίμητο δώρο του Κυπριακού Κοινοβουλίου στην Ευρώπη. Φανταστείτε η ανόητη πρόταση του νέου Προέδρου της Κύπρου, την οποία ανοήτως αποδέχθηκε το Eurogroup, περί φορολόγησης των εγγυημένων καταθέσεων στις Κυπριακές τράπεζες (κάτω των 100 χιλιάδων ευρώ), να είχε ευδωθεί: Σήμερα, η υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Περιφέρεια θα τελούσε υπό καθεστώς πλήρους κατάρρευσης καθώς οι καταθέσεις θα μετανάστευαν μαζικά προς την Ελβετία, την Φραγκφούρτη, το Λονδίνο ή την Νέα Υόρκη. Η Ευρώπη, και συγκεκριμένα το Eurogroup, χρωστά μεγάλη χάρη στην Κυπριακή Βουλή για εκείνο το «όχι», αν και το κόστος της ανακοίνωσης εκείνης της πρώτης «απόφασης» (που τελικά καταψηφίστηκε) δεν είναι καθόλου αμελητέο.

Ποιά ήταν η ανταμοιβή που έλαβε η Κύπρος για εκείνο το «δώρο» προς την Ευρωζώνη; Μια αυταρχική επιβολή βάναυσου κουρέματος δύο τραπεζών, πολύ μεγαλύτερο από εκείνο που χρειαζόταν για να βρεθούν τα 5,8 δις που έπρεπε (σύμφωνα με την τρόικα) να συνεισφέρει ο τραπεζικός τομέας συνολικά στην διάσωση της Μεγαλονήσου. Μαζί με αυτή την «τιμωρητική» πρακτική, η οποία δεν διαχώρησε καν τους Κύπριους πολίτες-καταθέτες (όπως έκανε, σοφά, η Ισλανδία) από τους υπόλοιπους, ήρθαν και οι περιορισμοί στην μεταφορά κεφαλαίων. Τέτοιοι περιορισμοί έχουν μια λογική, όταν είναι σίγουρο ότι το άνοιγμα των τραπεζών θα φέρει την μαζική απόσυρση καταθέσεων με στόχο την μεταφορά τους στο εξωτερικό. Όχι όμως στο πλαίσιο μιας νομισματικής και τελωνειακής ένωσης, όπου αποτελούν σχήμα οξύμωρον.

Πράγματι, οι περιορισμοί στην μεταφορά κεφαλαίων που επιβλήθηκαν στην Κύπρο ουσιαστικά αναιρούν την κοινή ευρωπαϊκή αγορά. Έστω ότι είχατε 1 εκατομμύριο στην Τράπεζα Κύπρου και, ξάφνου, ανακαλύπτατε ότι δεν μπορείτε να το βγάλετε από την χώρα, παρά το γεγονός ότι είστε επιχειρηματίας που έχετε υποχρεώσεις π.χ. στο Λονδίνο που απαιτούν ένα σημαντικό μέρος του 1 εκατομμυρίου που είναι εγκλωβισμένο στην Τράπεζα Κύπρου. Τι μπορείτε να κάνετε για να το «απεγκλωβίσετε»; Να ένα παράδειγμα: Αγοράστε ένα γιοτ στην Λάρνακα χρησιμοποιώντας εντός της Κύπρου «κυπριακά» ευρώ, περίπου αυτής της τιμής, και κατόπιν κατευθυνθείτε στην Νάπολι ή στην Μασσαλία όπου το πουλάτε, λαμβάνετε «πραγματικά» (μετατρέψιμα) ευρώ τα οποία στέλνετε μέσω γαλλικής, π.χ., τράπεζας στο Λονδίνο για να κάνετε την δουλειά σας.

Όπερ μεθερμηνευόμενον, οι περιορισμοί στην μετακίνηση κεφαλαίων, για να λειτουργήσουν πραγματικά, απαιτούν παράλληλους περιορισμούς σε εμπορικές ανταλλαγές εκτός των συνόρων. Με απλά λόγια, η τελευταία απόφαση του

Ευροgroup ουσιαστικά θέτει την Κύπρο εκτός τόσο της Ευρωζώνης (καθώς ένα κυπριακό ευρώ, σε μια κυπριακή τράπεζα, έχει πολύ μικρότερη αξία από τα υπόλοιπα ευρώ) όσο και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης (στον βαθμό που θα εμποδιστούν οι εμπορικές συναλλαγές).

Υπό αυτές τις συνθήκες, οι θριαμβολογίες των κυπρίων και ελλήνων κρατούντων ότι η Κύπρος, αν και επώδυνα, κατάφερε να παραμείνει στο ευρώ, αποτελούν παραπλανητικές ανοησίες: η Κύπρος, τουλάχιστον προς το παρόν, εκδιώχθηκε από την Ευρώπη την ώρα που η Ευρώπη ετοιμάζεται να της επιβάλει αυστηρή, απάνθρωπη Μνημονιακή πολιτική, συμπεριλαμβανομένων τεράστιων μειώσεων στις συντάξεις, στους μισθούς, στις δημόσιες επενδύσεις α λα ελληνικά.

Υπό αυτή την οπτική, η Κύπρος βρίσκεται στην κατάσταση να έχει κληρονομήσει όλα τα αρνητικά του να μην βρίσκεται πλέον στην Ευρωζώνη και όλα τα αρνητικά του να είναι μέρος της. Κορώνα χάνουμε, γράμματα κερδίζουνε – με απλά λόγια. Η συμβουλή μου στους αδελφούς και στις αδελφές της Κύπρου είναι σταράτη: Να ετοιμαστείτε ώστε, την στιγμή που συμφέρει την Κύπρο, να βγείτε από το ευρώ. Δεν θα έχετε να χάσετε παρά μόνο δεσμά.